

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 52. S. Ludovicus Cœlitum albo inseritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. necessitate bona fide judicare. Dabat
 A.C. 1297. Urbe Veteri postrema Julii.

§. LII.

S. Ludovicus Cœlitum albo in-
seritur.

Rayn. n. 58.
Id. 1278.
n. 38.
1281. n. 19.

d^o Etrées

Paucis post diebus Papa Bonifacius negotium Franciæ gloriosum, quod viginti quatuor annis duraverat, absolvit: Sancto videlicet Ludovico cœlestes honores publicosque decrevit. Tertio post ejus obitum anno nempe salutis 1273 Papa Gregorius X Simonem Briensem Cardinalem de S. Cæcilia suum in Francia Legatum jussit in miracula S. Regis clam inquirere, priusquam id palam ageretur. Paruit Legatus, & informationem ad illum misit. Sed quia hæc non nisi post ejus mortem advenerat, res suspensa hæsit ob breve regimen trium Paparum sequentium Innocentii V, Adriani V, & Joannis XXI. Resumpta fuit sub Nicolao III, cum Rex Philippus Audax eum, ut inquisitionem publicam præciperet, oravit per tres Legatos scilicet Guilielmum Matiscensem Ambiani Episcopum, Guilielmum Decanum Abrincensem, & Radulphum * Stratium castrorum Præfectum primarium seu Marescallum Franciæ, ut vocant. Tum Papa Nicolaus investigationem primam non sufficien-

ficientem reputans, ampliorem imposuit eidem Legato Simoni Briensi, ut liquet ex mandato scripto ultima Novembris an. 1278. Cum is munere suo gnaviter esset functus, Papa acceptam ejus informationem Cardinalibus Gerardo Parmensi & Jordano de S. Eustachio examinandam commisit. At Nicolai III mors hanc indagationem rursus interrupit.

Repetiit eam Simon Briensis successor illius sub nomine Martini IV. Nam tres Archiepiscopi Remorum, Senonum, ac Turonum, multique alii Franciæ Præfules ad Martinum IV miserant Simonem Episcopum Carnutensem ipsius nepotem, & Guilielmum Ambiani Episcopum precaturos, ut sanctum Regem Cælitibus annumeraret. Papa, ut hoc in negotio circumspectione, qua posset, maxima uteretur, Guilielmum Flavacurtium Archiepiscopum Rothomagensem, Guilielmum Cresium Antissiodorensis Episcopum, ac Rolandum Parmensem Episcopum Spoletinum jussit Abbatiam Dionysiopolitanam cæteraque loca idonea adire, ac denuo vitam & miracula S. Ludovici investigare in capitibus sive punctis a se ad ipsos missis. Mandatum dedit Urbe Veteri 23 Dec. 1281.

Sæcul. XIII.
A. C. 1297.

Sæcul. XIII.

A.C. 1297.

Joinville

p. 128.

*Serm. Bo-**nif. ap.**Duchesne*

to. 5. p. 484.

Rayn. 1297.

n. 58.

Inquisitores isti Parisios & inde Dionysopolim delati, diu hic negotium tractabant suum. Inter alios testes accitum Jonavillæ Dominum biduo detinebant, ut ea, quæ de vita S. Regis sciebat, ex illo cognoscerent. Miracula sexaginta tria comprobabant, quorum testimonia miserunt ad curiam Romanam: ubi per sexdecim annos sequentes nunquam deerant, qui jussu ac nomine Regis, Præsulum, Procerumque Galliæ rem hanc urgerent; inter alios Joannes Sarnosius ex Ordine Minorum, postea Episcopus Lexoviensis. Papa Martinus tribus Cardinalibus rem discutiendam dedit: sed mortem oppetiit, antequam retulissent eam: Honorius quoque illius successor prius obiit, quam disquisitio finita esset. Cardinalibus, quibus hæc commissa erat, mortuis, Nicolaus IV tres novos Inquisitores constituit Ostiensem Portuensemque Episcopos, ac Benedictum Cajetanum: & vita functo Antistiti Ostiensi successit Sabinensis Præsul. Benedictus Papa factus sub nomine Bonifacii VIII, non mutavit Cognitores: sed multa miracula per eos pluresque alios Cardinales rursum excuti curans voluit, ut suam quisque sententiam scripto daret, quo liberius eam ferrent. Tandem decidit Regem Ludovicum ad Sanctorum ordinem adscribendum esse.

Duas

Duas hac de materia orationes Urbe Veteri dixit; & priorem quidem in suo palatio die Martis ante festum S. Laurentii, nempe 6 Augusti an. 1297: ibi summam repetit totam inquisitionem Ludovici inter Coelites referendi gratia factam: & inter alia inquit: Papa Nicolaus III assererat virtutes hujus Regis esse tam cognitatas, ut eum in Sanctorum numero collocasset, si vidisset duo aut tria miracula. Ac deinde ait: Res toties discussa est, ut copiam chartarum tantam impleverit, quantam portare asinus haud posset. Alterum sermonem Bonifacius in templo Fratrum Minorum habuit eodem die, quo Ludovicum publice edixit Sanctum, nempe 11 Augusti. Diploma eodem die datum, & cunctis Galliae Episcopis inscriptum Sancti vitam & multa miracula summam continet, imperatque, ut ejus memoria celebretur die obitus postridie festum S. Bartholomaei, scilicet 25 Augusti.

Saecul. XIII.
A. C. 1297.

Duchesne
p. 481.

p. 484.

p. 485.

p. 486.

Bullar. Bonif. c. 6.

§. LIII.

S. Ludovicus Episcopus Tolosanus.

Octavo post hunc actum die obiit alius Ludovicus & ipse postea Sanctis adjunctus. Erat pronepos sancti Regis, ac secundus Caroli Claudi Regis

D d 4

gis